

LUTERILAISUUDEN HELMI – LAKI JA EVANKELIUMI

Väinö Hotti

Saarnatuolin juurella

Aikamme kristityillä on erinomainen tilaisuus istua jokaisen saarnatuolin juurella. Tähän tarjoavat tilaisuuden radio, tv, netti jne. Tämä merkitsee myös sitä, että pystymme vertailemaan erilaista julistusta – kaikki saarnat ja saarnamiehet ovat ”käden ulottuvilla”. Ken nousee saarnapönttöön, hän asettuu kaiken maailman arvostelun kohteeksi. Ja hyvä näin. Toivottavasti tämä merkitsee entistä vastuullisempaa julistusta.

LUTERILAINEN KIRKKO

Luterilaisen saarnan taso ei nykyään ole häävi. Totta lienee vieläkin **H.G. Th. Brofeldtin** (Juhani Ahon isä) toteamus: *”Meet` on pappia ja pappiparkoja.”*

Keskiverto julistus lienee enimmäkseen ”ensimmäisen uskonkappaleen” julistusta. Puhutaan Luojusta, Taivaan Isästä jne. Jeesusta ei usein mainita. Samoin ei myöskään pidetä herätyssaarnaa. Tähän lienee luonnollinen selitys: harva pappi on herännyt!

”Luther sanoo että hänen vastustajansa ovat hyviä pääsiäissaarnaajia, mutta **huonoja helluntaisaarnaajia**” (netti).

Lutherin asema

Luther alkaa olla ”menneen talven lumia”. Tuskin edes hänen nimeänsä mainitaan. Ekumenian luuta on lakaissut Lutherin tunkiolle luterilaisen kirkon saarnatuoleista. Onneksi uskovan on mahdollista nykyaikaisten tiedotusvälineiden avulla poimia luterilaisuuden helmiä. Toivottavasti erilaiset ennakkoluulot eivät saa torpata tätä jaloa harrastusta:

”mutta koetelkaa kaikki, pitäkää se, mikä hyvää on” (1. Tess.5:21).

MARTTI LUTHERIN HENKILÖKUVA

10.11.1483 – 18.2.1546).

”Aikoja sitten eläneistä ihmisistä ei kukaan liene jättänyt jälkeensä niin paljon tietoja itsestään kuin Martti Luther...Luther kirjoitti itse noin 450 kirjaa...Pintapuolisen arvion mukaan hänen tuotantaan on mainitussa suuressa laitoksessa noin seitsemänkymmentätuhatta sivua...Säilyneitä saarnoja on, kuten sanottu, noin kolmetuhatta ja hänen kirjoittamiaan kirjeitä noin kaksituhatta

kuusisataa. Ylioppilaiden muistiin merkitsemien pöytäpuheiden määrä nousee yli kahdeksan tuhannen” (Pinomaa, Kuka Luther todella oli, ss.25-27).

”Ei kukaan ajatteleva ihminen voi katsella suurta Weimarin laitosta, jossa 103 nidettä kertoo yhden ainoana ihmisen henkisestä perinnöstä, yhtymättä erään Lutherin tutkijan lausumaan: ‘Hän oli suitseva tulivuori` (Pinomaa, Kuka Luther todella oli, s.28).

Kun tutustuu kokonaisvaltaisesti Lutheriin, hänen mittasuhteensa muihin historian merkkihenkilöihin tulee esille. Hän on ”päätänsä pitempi” kaikkia muita. Vaikka Luther meni harhaan muutamissa teologisissakin lausunnoissa, siitä huolimatta hän on teologina voittamaton.

Kukaan kirkkohistorian opettaja ei yllä lähellekään Lutherin tasoa; Luther painii omassa sarjassaan! Tämänkin tähden juhlimiseen (2017) oli painavat syynsä. Olisi varsin omituista, jos tämä merkkivuosi kuitattaisiin hiljaisuudella. Erityisesti se olisi häpeällistä luterilaisella kirkolle ja kaikille niille, jotka tänään taistelevat Raamatun arvovalan puolesta.

Tuskin löytyy ketään muuta henkilöä, jolla maailmanhistorian kulkuun Jeesuksen ja apostolien jälkeen olisi ollut suurempi vaikutus. Lutherin jämerät opetukset peittyvät tämän päivän kirkolliset kentässä ekumeeniseen kaikkein kukkien kukkimisen alle. **LUTERILAISUUDESTA KUITENKIN LÖYTYY KRISTINUSKON LUOTETTAVA PERUSRUNKO!**

Lähdeihminen

Martti Luther oli ”pulppuava lähde”.

”Jos joku janoaa, tulkoon minun luokseni ja juokoon. Joka uskoo minuun sillä tavalla kuin Raamattu sanoo, hänen sisimmästään on juokseva elävän veden virtoja” (Joh.7:37,38; Saarnivaaran käänn.).

Halveksittu Luther

”Samoin nykyään Lutherin nimi on maailman mielestä kaikkein vihattavin: se joka minua kiittää, tekee suuremman synnin kuin kukaan epäjumalanpalvelija, rienaaja, valapatto, huorintekijä, aviorikkoja, murhaaja. varas” (Gal.kirj. sel. s.502).

VAPAAT SUUNNAT

Vapaiden suuntien kunnia-asiana on ottaa etäisyyttä Lutheriin. Luther on ollut vapaiden suuntien arvostettu ”kaatopaikka”. Tätä tehdessään he ovat etsineet tarkkaan Lutherin epäkohtia; tuskin hänestä on löydetty mitään hyvää. Varsinkin Lutherin kasteoppia vastaan on tulisesti hyökätty. Samalla on ”pesuveden mukana” heitetty pois muukin uskonpuhdistajan opetus – ja sepustettu omia köykäisiä opinkappaleita - ihmissielujen turmioksi!

Vapaiden suuntien korostukset

Jeesuksesta opetetaan paljon ja monipuolisesti.

Pyhä Henki on voimallisesti esillä ja siinä ohessa armolahjat.

Uskoontulo korostuu. Kilvoitus ja uskovan pyhityselämä jäävät taka-alalle. Korostus on ”uskovien kasteessa”; tämä on **vapaiden suuntien helmi.**

Kun hylätään Luther ja luterilainen oppi, samalla laki ja evankeliumi jäävät pois. Omalle ryhmälle julistetaan EVANKELIUMIA, mutta ei lakia. Lakia julistetaan ainoastaan LUTHERILLE JA HÄNEN PERILLISILLEEN. Nämähän ”vesitipalla kastavat ja vanhurskauttavat ihmisen”. Omalle joukolle julistetaan ainoastaan evankeliumia. Populismi ei siedä lakia; se tietäisi porukan hupenemista!

”Sakari Korpinen viittaa yhdessä lähetyskirjeessään psykouskoon seuraavalla tavalla.

”Yleisuskonnollisuudessa puhutaan myös armosta. Mutta erehdyttävästi! Ehkä se on jotain Luojan hyvyttä luotujansa kohtaan, ei muuta. Ei pelastavaa rakkautta tai pelastavaa armoa. Olemme siirtyneet jo aikoja sitten yleisuskonnollisuuden armonoppiin, joka ei ole muuta kuin yleistä hyväksymistä, olalle taputtelua ja jumalallista suvisäätä. Tällainen psykousko hallitsee. Miten ihmiset voivat päästä armon omistamiseen. Miten Jumalan armo Jeesuksessa Kristuksessa voisi kirkastua? Miten tässä Jeesuksen armossa voidaan kasvaa? On opetettava ylitse kaiken: ARMOITUKSEN PERUSTA ON KOKONAAN ja YKSIN JEESUKSEN VERIARMOSSA” (netti).

Vapaiden suuntien hairahdukset

Lain hylkääminen merkitsee **antinomismia**. Ilmiö oli jo Lutherin aikana tuttu.

”Luther sanoi, että kukaan paaveista ei ole häntä kiusannut niin paljon kuin Agricola (Johannes). Agricola väitti, että katumusta ei synnytä laki, vaan evankeliumi, joten kristillisessä kirkossa ei sovi lainkaan saarnata lakia. ’Kymmenen käskyä kuuluu raastupaan eikä saarnastuoliin. Kaikki ne, jotka ovat tekemisissä Mooseksen kanssa, menevät varmasti perkeleen huomaan. Hirteen Mooseksineen!’” (Tunnustuskirjat, s.52).

Tässä vapaat suunnat ovat tallanneet jalkoihinsa kalliin helmen ja lähteneet Agricolan ja antinomismin poluille. He ovat lähteet **”sutta pakoon, mutta ovat joutuneet vastatusten karhun kanssa!”**

”Koska Kristus opetti parannusta ja syntien anteeksiantamusta, on seurakunnanpaimenien samoin opetettava näitä seurakunnilleen. Nykyään on yleistä puhua paljon uskosta, mutta ilman parannuksen saarnaa ei voida ymmärtää, mitä uskoa on” (Tunnustuskirjat, s.53).

”Sokeuksien sokeutta on, Luther, kirjoittaa, että ei tahdota saarnata lakia ilman ja ennen evankeliumia. Kuinka on mahdollista saarnata syntien anteeksiantamusta, ellei sitä ennen ole olemassa mitään syntejä?” (Tunnustuskirjat, s.54).

”Me uskomme, opetamme ja tunnustamme, että lainsaarnaa ei ole ahkerasti harjoitettava ainoastaan epäuskoisten ja katumattomien parissa, vaan myös tosiuskovien, todella kääntyneiden, uudestisyntyneiden ja uskon kautta vanhurskautettujen parissa” (Tunnustuskirjat, s.430).

Antinomismin poikimat harhat vapaissa suunnissa:

- lahkolainen ei rakasta
- lahkolaisuudesta ei puhuta
- väärä vanhurskauttamisoppi
- väärä ekklesiaoppi
- raamatun valitut palat (esim. Mark.16:16)
- sosiaalinen evankeliumi
- typistetty Golgata (ei yhdistä, ei pyhitä)